

τὴν φράσιν τοῦ κ. Ν. Καλλιφρονᾶ, εὐλογοῦσι τὸ ὄνομα τοῦ δημάρχου, δροσίαντες τὴν πρῶν διψαν καὶ στενοχωρίαν καὶ τυραννίαν καὶ ἀπώλειαν τόσον πολυτίμου χρόνου, διὰ τὰ γεμίσει ἓνα σταμνὶ νεροῦ!

Καὶ διατὶ κύριοι ὕβρισταί μας, δὲν μᾶς δίδετε τὸ δικαίωμα νὰ ἐκλαμβάνομεν ὡς κολακείαν τὴν ἀναδημοσίευσιν τοῦ σφοδροτάτου καὶ παραφόρου ἐκείνου ἄρθρου, καὶ ν' ἀποδίδωμεν καὶ εἰς τὴν δύναμιν αὐτοῦ ὀλίγην συντελεστικότητα ὑπὲρ τῆς μετὰ τὸν κοιλιακὸν τύπον περισπουδαστοῦ καὶ σωτηρίου δραστηριότητος ἣν ἀνέπτυξεν ὁ κ. Σούτσος εὐεργετῶν καὶ σώζων τὴν πόλιν; Ἡ νομίζετε ὅτι τὸ ἔργον τοῦ τιμίου, τοῦ ἀγνοῦ, τοῦ συνετοῦ, τοῦ φιλοπόλιδος καὶ φιλοπάτριδος δημοσιογράφου εἶνε τὸ θυμιατίζειν μόνον καὶ ἐπαινεῖν καὶ λατρεύειν καὶ βωβαίνεσθαι ἐνώπιον ἐκείνου ὑπὲρ οὗ ἔτυχε νὰ γράψῃ δύο λέξεις; Ἡ δημοσιογραφικὴ ἡμῶν ἱστορία εἶνε καθαρὰ ὡς χιὼν καὶ συνοψίζεται ἐν ὀλίγαις λέξεσι: Μεταξὺ τίνων ἐπρόκειτο ὁ ἀγὼν κατὰ τὴν παρελθούσαν ἐκλογικὴν περίοδον; Μεταξὺ Παναγῆ Κυριακοῦ καὶ Δημητρίου Σούτσου; Ὑπὲρ τίνος ἐτάχθη ὁ συντάκτης τοῦ «Μὴ Χάνεσαι», γράφων τότε ἐν τῷ συναδέλῳ «Ραμπαγᾷ»; Ὑπὲρ ἐκείνου ὃν ὁμοθυμαδὸν ἡ πρωτεύουσα μέσῳ ἀνθέων καὶ εὐχῶν ἀνέδειξε δήμαρχόν της, τιμωρήσασα ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ Παναγῆ Κυριακοῦ τὴν δημοτικὴν παραλυσίαν καὶ διαφθοράν.

Ἐπὶ τῆς δημοτικῆς διοικήσεως τοῦ κ. Σούτσου, πῶς ἐπολιτεύθη ὁ συντάκτης τοῦ **Μὴ Χάνεσαι**; Ἐπερίμεναν ἐξ περίπου μῆνας, τῆρῶν θέσιν ἐπιφυλακτικὴν καὶ ἀναμέλων τὰ ἔργα τοῦ νέου λαοπροβλήτου Δημάρχου· μὴ βλέπων δὲ μεταβολὴν εἰς τὴν ὁδοποιίαν, τὴν καθαριότητα, τὸν κοινωρτόν καὶ τὴν αὐξήσιν τοῦ νεροῦ ἐκηρύχθη σφόδρα ἀντιπολιτευόμενος. Ἀπαράλλακτα ὡς ἐπὶ τῆς κυβερνήσεως Τρικούπη ἡγωνίσθη ὁ συντάκτης τοῦ «Μὴ Χάνεσαι» ὡς οὐδεὶς ἄλλος μετὰ τῶν συναδέλφων τοῦ ὑπὲρ τῆς ἀναρρήσεως αὐτοῦ εἰς τὴν ἀρχήν. Ἐφύλαξε θέσιν ἀμυντικὴν ἐπὶ καιρόν τινα, θέλων νὰ δώσῃ καιρόν νὰ συλληχθῇ καὶ κάμῃ ἑναρξιν τοῦ ἔργου τῆς ἀναμορφώσεως, εἶδεν ὅτι τὴν ἀναμόρφωσιν, τὴν ὁποίαν ἐπερίμενε νῆ ἰδῆ λαμβάνουσαν μορφήν χειμάρρου, τὴν ἐσκόρπιζεν ὁ κ. Τρικούπης ὡς σταγόνας ἀνθόνερον, εἶδεν ὅτι ἐν τῷ ζητηματί τῶν φόρων ἐζήτησε νὰ πνίξῃ τὸν λαὸν οἰκονομικῶς καὶ ἐκήρυξε σφοδρὸν κατ' αὐτοῦ πόλεμον. Ἀλλὰ μετὰ τὸν κοιλιακὸν καὶ τὸς θηριώδεις φωνὰς τοῦ «Μὴ Χάνεσαι», ὁ **Σούτσος** ἤρξατο νὰ ἐνθυμῆται ποῖται ἀνάγκαι καὶ τίς ἐνθουσιασμός τῆς πόλεως ἐκάλεσαν αὐτὸν ἐπὶ τὴν ἀρχὴν καὶ ἀμέσως μετὰ δραστηριότητος μοναδικῆς καὶ ἐργατικότητος μαθηματικῆς ἐπεχείρησε καὶ ἔφερεν εἰς πέρας μέγα μέρος τῶν ἀναγκῶν τῆς πόλεως, ὁ δὲ Συντάκτης τοῦ «Μὴ Χάνεσαι» ἐδάμασε τὴν ἀντιπολίτευσίν του καὶ περιωρσθῆναι εἰς ἀπλοὺν λογικὸν ἔλεγχον, σύμφωνα μὲ τὰς προοδευτικὰς ἀρχὰς του, τοῦ ζητεῖν πάντοτε περισσότερα τῶν γιγνομένων καὶ προβλέπειν μακρότερα τῶν κυβερνώντων. Ὅταν δὲ εἶδε προσεγγίζουσιν τὴν νέαν ἐκλογικὴν περίοδον καὶ ἀπειλοῦντα κίνδυνον μέγαν νὰ μᾶς ἐμφανισθῇ καὶ αὖθις ἄρχων τοῦ δήμου ὁ Παναγῆς Κυριακός, διπλωμένος ἀπο τὸν Μιχαὴλ Μελά, ἡ ἐγγχωρία δηλαδὴ κακοῦθια περιβεβλημένη τὴν χρυσοκανθρικὴν διαφθοράν, μετὰ τὸν Φρεαρίτου καὶ τοῦ Σούτσου ὄντος ἐνός μὲν ἀδοκιμαστοῦ καθηγητοῦ καὶ ἐνός δεδοκιμασθέντος ἐπ' ἡγεθῶ τοῦ δήμου καὶ τῆς πόλεως; Ὑδραυλικοῦ Δημάρχου τίνα ἔδει νὰ προτιμήτωμεν εἰμὶ τὸν τελευταῖον;

Ἀπαράλλακτα ὅπως ἐσχάτως κινδυνεύοντος νὰ κλονισθῇ ὁ Τρικούπης καὶ ἀπειλοῦντος νὰ χειροτονηθῇ ὁ Δηλι-

γιάννης πρωθυπουργός, πεποιθότες ἐπὶ τὴν ἐσωτερικὴν τοῦ Τρικούπη ἀτασθαλίαν, ἀλλ' ὑπ' ὅψιν ἔχοντες τὴν ἐξωτερικὴν τοῦ ἀνδρός δύναμιν, καὶ νομίζοντες ὅτι μόνον δι' ἰσχυρὰς κυβερνήσεως, ἔστω καὶ διὰ θυσιῶν ἐσωτερικῶν ὑπερόγκων καὶ οἰκονομικῆς καταστροφῆς δυνάμεθα νὰ σώσωμεν τὴν κινδυνεύουσαν Μακεδονίαν μας, ἡγέρθημεν μετ' ἐθνικῆς ἀγανακτικῆς ἀπέναντι καὶ τῆς κινδυνεύουσας νὰ καταρρεῖσιν δυνάμεως τοῦ Τρικούπη, ἐνῶ δὲν ἐφαίνετο οὐδὲ φαίνεται ἄχρι τοῦδε ἄλλο δύναιμι ἀντικαταστάτις.

Εἶνε αὐτὰ ὅλα ἄλλοις συνεσφιγμένη ἀδιασπάστου λογικῆς ἢ ὄχι; Εἶνε πολιτεία ἐνεργὸς καὶ ἀποτελεσματικὴ δημοσιογράφου φρουροῦ εἰς τὴν θέσιν του καὶ μὴδὲ ὑπὸ συμπερόντων ἢ συμπαθειῶν ἐπηρεαζομένου, μὴδὲ ὑπὸ στενῶν σκέψεων καὶ μικρολόγων αἰσθημάτων ἐνοχλουμένου, ἀλλ' ἐκάστοτε παρέχοντος τὴν δύναμίν του ἐκεῖ ὅπου χρῆζει αὐτῆς ἡ πατρίς ἐν τοῖς γενικοῖς ζητήμασι καὶ ὁ δῆμος ἐν τοῖς δημοτικοῖς ἢ ὄχι;

Πῶς δὲ θὰ ἐξαπατήσουν τὸ κοινὸν οἱ πουλημένοι, μετὰς γελοίας αὐτὰς ἀντιπαραθέσεις, τῶν ὁποίων τὸ ἀποτέλεσμα εἶνε ὅλον ὑπὲρ ἡμῶν, ὅταν ἡμεῖς ἅμα τῇ ἐνάρξει τοῦ ἐκλογικοῦ ἀγῶνος ἐκηρύξαμεν τὸ σύνθημά του, ὅχι δημοτικόν, ἀλλὰ κοινωνικόν, ὅχι περὶ τοῦ τίς θὰ μᾶς κάμῃ περισσότερους ὁδοὺς ἢ πλειοτέρους ὁχετοὺς, ἀλλ' ἂν θὰ πωληθῶσιν αἱ Ἀθῆναι εἰς τὸν πλοῦτον τοῦ Μελά ἢ ἂν θὰ συνασπισθῶσι περὶ τὴν ἐθνικὴν σημαίαν τοῦ Σούτσου. Καὶ ἂν εἴπωσιν ἐκ τῶν ἀντιθέτων ὅχι οἱ διεφθαρμένοι, ἀλλὰ οἱ σχολαστικοί, διατὶ τότε δὲν ὑπεστηρίζατε τὸν γ. Φρεαρίτην, ἀλλὰ τὸν Σούτσον, θὰ τοῖς εἴπωμεν ὅτι προκειμένου νὰ διεξαγάγῃ ἡ πρωτεύουσα τοιοῦτον φοβερὸν ἀγῶνα κατὰ τῆς πλουτοκρατίας καὶ νὰ διέλθῃ διὰ τοιαύτης πρωτοφανοῦς δοκιμασίας, μετὰ τίνος ἔπρεπε νὰ συνταχθῶμεν, μετὰ τοῦ ἀσθενεστεροῦ ἢ τοῦ ἰσχυροτέρου; Καὶ δὲν εἶνε ὁμολογουμένως ἰσχυρότερος ὁ κ. Σούτσος τοῦ γ. Φρεαρίτου; Ἀφοῦ εἶνε ὑπὲρ τοῦ Σούτσου ἡ ἀφθονία τῶν νερῶν, ὑπὲρ τοῦ Σούτσου ὁ πλοῦτος τῶν κρηνῶν, ὑπὲρ τοῦ Σούτσου ἡ αὐξήσις τῶν προσόδων, ὑπὲρ τοῦ Σούτσου ἡ τιμιότης τῆς διαχειρίσεως;

Ὁ Μελάς δι' ἡμᾶς εἶνε τὸ ἐμβλημα μιᾶς τάξεως προσώπων, πραγμάτων, ἐνεργειῶν, συμπερόντων, τάξεως ἥτις θέλει νὰ μετατρέψῃ τὸν ἐθνικὸν ροῦν εἰς κοίτην ἐξασθενήσεως καὶ ἡμιπληγίας τῶν ἐθνικῶν δυνάμεων, καθ' ἣν στιγμὴν αὐταὶ πρέπει νὰ ᾔνῃ εἰς σφρίγος καὶ εἰς ἐντασιν, διὰ νὰ πολεμηθῇ ὑπὸ τὴν αὐτὴν σημαίαν τοῦ Εἰκοσιένα ὁ μέγας ἀγὼν κατὰ τῶν Σλαύων, ὁ μέγας ἀγὼν τῆς Μακεδονίας. Πρὸς τοῦτο θέλομεν γίνεαι ὅλοι μία δύναμις, θὰ συνασπισθῶμεν πολῖται, κόμματα, ὀνόματα ἐνδοξα, δυνάμεις ἱστορικαί, γενεὰ γνησία τοῦ Εἰκοσιένα καὶ θὰ πολεμήσωμεν, θὰ θυσιάσωμεν, θ' ἀγωνισθῶμεν καὶ θὰ συντρίψωμεν τοὺς ἐναντίους. Δὲν εἴμεθα τὸ ἔθνος τῆς ὕλης, τῆς πολυτελείας, τοῦ φραγκισμοῦ, ἐσμέν τὸ ἔθνος τὸ ἀνῆκον εἰς ἡμᾶς, εἰς τοὺς πατέρας μας, εἰς τὸ μέλλον μας.

Καλεῖσθαι

Ἡ ΚΑΤΑΨΗΦΙΣΙΣ ΤΟΥ ΜΕΛΑ ΕΙΝΑΙ ΖΗΤΗΜΑ ΤΙΜΗΣ

Ἀπέναντι εἰσέρποντος κοινωνικοῦ κακοῦ πρώτιστον καθήκον ἔχει πᾶς χραστὸς πολίτης νὰ μὴ ἀπατάται καὶ ἀποπλανᾶται διὰ σοφισμάτων, οἷον τὰ ἑξῆς: «Ἄ! δοκιμασθῇ καὶ αὐτός, εἶνε πλούσιος, ἀνεξάρτητος, θὰ φιλοτιμηθῇ νὰ

κάμη καλὰ εἰς τὸν τόπον». Τοιαῦται κουφολογίαι εἶνε ἀνά-
ξαι δι' ἀνθρώπους, οἱ ὅποιοι δίδοντες τὴν ψῆφον ἔχουσι
τὴν συνείδησιν ὅτι δὲν παίζουσιν, ἀλλ' ὅτι ἐκπληροῦσι κα-
θῆκον. Ὁ εὐσυνειδήτος, ὁ ἀληθὲς ἐκλογεὺς ὀρεῖται νὰ κα-
τανοήσῃ εὐθὺς ἐξ ἄρχῃς τὸ κακὸν καθ' ὅλην αὐτοῦ τὴν ση-
μασίαν καὶ τὰς διαστάσεις, νὰ λάβῃ δὲ ὑπ' ὄψιν ἅπαντα
αὐτοῦ τὰ ἐπακόλουθα, ὥστε ἐν συντείνῃ καὶ αὐτὸς εἰς
τὴν ἐπικράτησιν τῆς εἰσχωρούσης διαφθορᾶς, νὰ πράξῃ
τοῦτο ἐν ἐπιγνώσει καὶ συνειδήσει τῆς εὐθύνης, ἣν φέρει,
νὰ μὴ αἰτιάται δὲ ὕστερον ἑαυτὸν καὶ ἄλλους, ὅτι ἡπατή-
θη ἢ ἀποπλανήθη.

Ὁ χεῖριστος ἐχθρὸς τοῦ ἔλληρος, ὁ σοφιστικώτατος αὐ-
τοῦ ἀπατεῶν συνήθως δὲν εἶνε ἄλλος τις ἢ αὐτὸς ὁ ἴδιος.
Ἡ κακῶς ἐννοουμένη ἀγαθότης καὶ ἐπιείκεια πρὸς πάντας
ἀδιακρίτως, ἡ ταχεῖα παράδοσις εἰς λήθην τοῦ παρελθόν-
τος τινός, ἡ ἀποδοχὴ ἐν τῇ κοινωνίᾳ ἀνθρώπων διὰ τὴν
διαγωγὴν καὶ τὸ παρελθὼν αὐτῶν ἀξίων πάσης περιφρονή-
σεως, εὐθὺς ὡς παραστῶσι πλούσιοι καὶ εὐσταλὲς πω-
ταῦτα πάντα εἶνε αἷτια τοῦ ὅτι τὰ χρήματα ἤρξαντο παρ'
ἡμῖν νὰ θεωρῶνται ὡς ἀναπληροῦντα καὶ ἀρετὴν καὶ χρη-
στότητα καὶ συνείδησιν καὶ τιμὴν. Χρήματα πρέπει νὰ πο-
ρισθῇ τις ἐκ παντὸς τρόπου, ἔστω καὶ διὰ πάσης ἀτιμίας,
ἀρκεῖ μόνον νὰ ᾖσιν αὐτὰ ἄφθονα. "Αντε διὰ χαρτοπαι-
γνίου, ἄντε διὰ κυβείας, ἄντε δι' ἀπάτης ἀποκτήσῃ τις
αὐτὰ, τοῦτο εἶνε πάντῃ ἀδιάφορον. Τὸ ζήτημα εἶνε νὰ ἔχῃ
τις αὐτὰ καὶ δὴ ἄφθονα, τότε δὲ δὲν ὑπολείπεται εἰς αὐ-
τὸν ἄλλο τι ἢ νὰ οἰκοδομήσῃ ἐν μέγαρον καὶ νὰ ταλανίζῃ
τὸ ἔθνος, ὅπως καταστῇ ἀμέσως μέγας πολίτης, ὁμογενὲς,
φιλογενὲς καὶ ἔχῃ ἐλευθέραν τὴν εἰσόδον εἰς τὰς οἰκογε-
νεῖς, εἰς τοὺς ὑπουργοὺς καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς βασιλεῖς.

Τὸ νὰ χρηστεύηται τις καὶ ἰδιωτικῶς πρὸς ἀνθρώπους,
οὐδὲν ἄλλο προσὸν ἰακτεμένους ἢ τὸν πλοῦτον, εἶνε βεβαίως
αἰσχρὸν, πλὴν οὐχὶ καὶ ἐπικίνδυνον. Οἱ ἐν τῇ ἐσπερίᾳ Εὐ-
ρώπῃ οὐδὲ ἰδιωτικῶς ἐπιτρέπουσιν εἰς ἑαυτοὺς τοιαύτην
συγκατάθεσιν. Ὁ διαβόητος Στρούσβεργ (καὶ ἑκατὸν καὶ
διακόσια ἑκατομμύρια ἔχων δὲν ἐγνώρισε ποτὲ τὴν κλίμα-
κα οὐχὶ τοῦ αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας, οὐχὶ τοῦ Βίσμαρκ
ἢ ἄλλου τινος ὑπουργοῦ ἢ στρατηγοῦ, ἀλλ' οὐδὲ οἰκογε-
νεῖας τινος ἱστορικῆς διὰ θυσίων καὶ πράξεων ἀγαθῶν τῶν
μελῶν αὐτῆς εὐεργετησάσης τὴν πατρίδα. Πολὺ δὲ θὰ τὸ
ἐσυλλογίζετο ὁ ἥρως τῆς κυβείας, ἐὰν ἔπρεπε νὰ στείλῃ
προσκλητήριον χοροῦ εἰς ἀξιωματικὸν ἢ ὑπάλληλον, διότι
δὲν ἦτο ἀπίθωνον εἰς ἀπέντησιν νὰ λάβῃ πρόσκλησιν μονο-
μαχίας ἢ τοῦλάχιστον ἡθικὸν τινα κόνδυλον διὰ τὴν τοι-
αύτην αὐθάδειάν του. Πλὴν ἡμεῖς οἱ Ἀνατολῆται διακρι-
νόμεθα ἰδιωτικῶς διὰ τὴν ἐπιείκειαν ἡμῶν.

Τὸ πρᾶγμα ὅμως μεταβάλλει παντάπασι μορφήν, προ-
κειμένου περὶ δημοσίων πραγμάτων. Ὅστις καὶ ἐν τῷ δη-
μοσίῳ βίῳ φαίνεται ἀνεκτικὸς δὲν διαπράττει ἐπιείκειαν.
ἀλλ' ἀληθῆ ἀτιμίαν καὶ προδοσίαν πρὸς τὴν πατρίδα. Αἱ
δημόσιαι ἀρχαὶ δὲν εἶνε τιμαὶ καὶ ἐπιδείξεις, ἀλλὰ καθή-
κοντα καὶ καθήκοντα μάλιστα ἐκ τῶν σοβαρωτάτων. Τοι-
αῦτα καθήκοντα μόνον εἰς τὸν ἱκανὸν καὶ τὸν ἔχοντα
πλήρη συνείδησιν τοῦ βάρους καὶ τῆς ἱερότητος αὐτῶν
δύνανται ν' ἀνατεθῶσι. Ἐὰν περιέλθωσιν εἰς χεῖρας ἀ-
ναξίων, μὴ ἔχόντων ἐννοίαν τινα τοῦ καθήκοντος, τὰ κοινὰ
συμφέροντα καταστρέφονται, ἡ δὲ πατρίς ζημιούται καὶ ἀ-
τιμάζεται.

Τὸ ζήτημα λοιπὸν εἶνε ἀπλοῦν. Ὅπως ἐκλεχθῇ ὁ Με-
λᾶς πρέπει νὰ τῷ ἀποδοθῇ ἱκανότης διαχειρίσεως δημο-

σίων πραγμάτων, νὰ εὐρεθῇ δ' ἐν αὐτῷ ἐχέγγυόν τι εὐτυν-
ειδήτου ἐκπληρώσεως τοῦ καθήκοντος. Ἀλλ' ἱκανότητος τεκ-
μήριον οὐδὲν παρέσχε μέχρι τοῦδε ὁ ἀνθρωπος, καθόσον καὶ
αὐτὸς ὁ πλοῦτος αὐτοῦ εἶνε προῖον τῆς ἐργασίας ἄλλων. Ἀ-
ποκτηθεὶς ὑπ' αὐτοῦ διὰ χαρτοπαιγνίου, κυβείας, λαχείου,
προικός. Ποῖον δὲ τι τὸ ἐχέγγυον τῆς εὐσυνειδήτου τοῦ
καθήκοντος ἐκπληρώσεως; ὁ πλοῦτος; Ὁ ἐκλογεὺς, ὁ ἀ-
ποδίδων τοιαύτην δύναμιν εἰς τὸν πλοῦτον ὑβρίζει πρὸ
παντὸς αὐτὸς ἑαυτὸν μὴ πλούσιον ὄντα· διότι ἂν ὁ πλοῦ-
τος ἰσοδυναμῇ πρὸς εὐσυνειδήσιαν, φυσικὸν ἐπακόλουθον
εἶνε ἡ πτωχεία νὰ ἰσοδυναμῇ πρὸς ἀσυνειδήσιαν. Τοιαύτη δ-
μως δοξασία δὲν εἶνε μόνον ὑβριστικὴ πρὸς πάντας τοὺς
μὴ πλουσίους συμπολίτας ἡμῶν, ἀλλ' εἶνε καὶ πλάνη ἀξία
οἴκτου. Ὁ πλοῦτος δὲν μειοῖ ἀλλ' αὐξάνει τὰς ἐπιθυμίας
ἀνθρώπων, οἷος ὁ Μελᾶς. Καὶ αὐτὸς καὶ ὁ ἀδελφός του ἔ-
φερον ἐλθόντες ἐνταῦθα πλοῦτον ἱκανόν· ἠρκεσθήσαν ὅμως
εἰς μόνην τὴν ἀπόλαυσιν τούτου καὶ αὐτὸς καὶ ὁ ἀκλήρος
καὶ πλουσιώτατος ἀδελφός του; Πολλοῦ γε καὶ δεῖ. Δὲν
μᾶς ἀπεγύμνωσεν ἡ ἀδελφικὴ αὐτῇ δυάς ἐν τῷ Λαυρίῳ;
Δὲν μᾶς ἀπεγύμνωσεν αὐτὸς οὗτος ὁ Μιχαὴλ Μελᾶς ὅπου-
δίποτε καὶ ἂν μετέσχε τῆς διοικήσεως ἀνωνύμων ἐταιριῶν;
Ἐκ τῆς Πιστωτικῆς Τραπεζῆς ἀπεβλήθη, τὴν ἐταιρίαν τῶν
μαρμάρων τῆς Πάρου κατέστρεψεν, ἡ διαγωγὴ του ἐν τῇ
Ἑθνικῇ Ἀμύνῃ ἦτο ὄνειδος· αὐτὰ λοιπὸν εἶνε τὰ ἐχέγγυα
τῆς ὑπ' αὐτοῦ εὐσυνειδήτου ἐκπληρώσεως τοῦ καθήκοντος.

Ἄνδρες Ἀθηναῖοι, μὴ πλανᾶσθε ὑπὸ τῆς ἀγρυπτείας
καὶ τῆς ὑποουλότητος. Τοὺς Ἰησοῦτας γνωρίζομεν ἐκ τῶν
ἔργων αὐτῶν, ὅπως τὸ δένδρον ἐκ τῶν καρπῶν αὐτοῦ. Ἡ
καταψήφισις τοῦ Μελᾶ δὲν εἶνε μόνον καθήκον, ἀλλὰ καὶ
ζήτημα τιμῆς δι' ἡμᾶς. Ἄν ἐν τῷ προσώπῳ αὐτοῦ πρέπει
νὰ βραβευθῇ ἡ ἀνικανότης, ἡ ἔλλειψις τῆς συναισθήσεως
τοῦ καθήκοντος, τότε ἅπαντες ἡμεῖς οἱ χρηστοὶ πολῖται,
οἱ ἄνθρωποι τῆς τιμίας ἐργασίας, τῶν πόνων καὶ στενο-
χωριῶν, οἱ ἄνθρωποι ἐνὶ λόγῳ τοῦ καθήκοντος ματαιοπο-
νεῖται· διότι ἡ ἱκανότης πρέπει νὰ δουλεύῃ εἰς τὴν ἀνικα-
νότητα, ἡ εὐσυνειδήτος ἐκπληρώσεις τοῦ καθήκοντος εἰς τὴν
αἰσχροκέρδειαν καὶ τὸν Ἰησοῦτισμόν.

Συμπολιταί, ἐὰν κήδεσθε τῆς ὑπολήψεως ὑμῶν, ἐὰν κή-
δεσθε αὐτῆς ὑμῶν τῆς τιμῆς, ἀποκρούσατε μετὰ βδελυγμοῦ
καὶ ἀγανακτήσεως ἀξίωσιν προσβάλλουσιν τὰ ἱερώτατα
τοῦ ἀνθρώπου, ὑβρίζουσιν δὲ ὑμᾶς ὡς προτιμῶντας τὴν
αἰσχροκέρδειαν τῆς ἐπιπόνου ἐκπληρώσεως τοῦ καθήκοντος,
ὡς προτιμῶντας τὴν κυβείαν καὶ τὸ χαρτοπαιγνίον τῆς ἱ-
κανότητος καὶ τῆς εὐσυνειδήσεως. Ὁ Μελᾶς βεβαίως θὰ ἀ-
ποτύχῃ, ἀλλὰ δὲν ἀρκεῖ τοῦτο μόνον. Πρέπει ν' ἀποτύχῃ
κατὰ τρόπον, ὅστις νὰ δεικνύῃ τὴν ἀγανάκτησιν ἐντίμων
πολιτῶν, ὧν διατύρονται τὰ τιμαλφέστατα. Πρέπει νὰ δεί-
ξητε ὅτι, ἐὰν ἰδιωτικῶς δύνασθε νὰ ἦσθε ἐπιεικεῖς καὶ λη-
σμονοῦντες τὸ παρελθὼν ν' ἀποδίδητε χαιρετισμόν εἰς ἀν-
θρώπους ἀναξίους τούτου, τὰ δημοσία ὅμως, τὴν πατρίδα
οὐδαμῶς οὐδέποτε θὰ παραδώσητε εἰς χεῖρας ἀνοσίους, αἱ
δὲ πύλαι τῶν δημοσίων ἀρχῶν θὰ μένωσιν ἐσται κεκλει-
σμέναι εἰς τὴν κυβείαν καὶ τὴν αἰσχροκέρδειαν.

Μεφιστοφελῆς.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Ἡ σύζυγος καὶ ἡ θυγάτηρ τοῦ κ. πρέσβους τῆς Ἰσπανίας
δὲν ἐννοεῖ νὰ ἐξέλθῃ τῆς οἰκίας της πρὶν τῆς δευτέρας ὕστερα